

ház-épületben, a közönség percek alatt az uccán lehet, a tüzet pedig még keletkezése pillanatában el lehet fojtani. A tűzoltóság szinte tulszigoru gondossággal ellenőrzi a tűzbiztonsági szerkezetek épségét és a biztonsági rendszabályok betartását. Mindenekelőtt a színház összes helyiségeiben tilos a dohányzás. Szigoruan megbüntetik, aki ezeknek a szabályoknak nem engedelmeskedik. Csak egyes, erre a célra berendezett és teljesen elkülönített helyiségekben engedik meg a dohányzást. Ezeknek a helyiségeknek az ajtajában mindig ott áll egy jegyszédő, vagy rendőr, aki figyelmezteti azokat, akik netalán tévedésből égő cigarettával akarnák elhagyni a dohányzót. Tüzet gyújtani sehol sem szabad, nemcsak a nézőtéren és a nézőtérrel összefüggő helyiségekben, hanem a színpadon és az öltözőkben sem. Az öltözőkben természetesen ennek az ellenőrzése nehezebb, de ha a tűzoltóság észreveszi, hogy megszegették ezt a rendelkezést, igen szigoruan büntetik az illető színészt. Egyébként az öltözőkre vonatkozó része a leglényegtelenebb az egész rendeletnek, mert az esetleg keletkező tűz csak egy kis szobára terjedne, ami hamar elfojtható. Ezenkívül az öltözőkben mindig többen tartózkodnak és így valószínűtlen, hogy egy égő cigaretta bajt okozhat. Sokkal szigorubban ellenőrzik a tilalomnak a színpadra és a színpad közelére vonatkozó felét. A színpadon és a raktárakban könnyen gyúlékony anyagok állanak felhalmozva. Megtörténik, hogy egy szerep néha megköveteli, hogy a színész cigarettára, szivarra gyújtson. Ilyenkor egy tűzoltó helyezkedik el az oldalkulisszák mögött és állandó figyelemmel kíséri a cigaretta vagy szivar sorsát. Megtörtént már az is, hogy a tűzoltó a nyílt színpadra is belépett, ha a tüzet nem kezelték szabályszerűen. — A színpadok felett csövek húzódnak, az ugynevezett zápokészülék amely öt másodperc alatt vízzel tudja elborítani az egész színpadot. Öt másodpercre van szükség ahoz is, hogy a vasfüggöny leereszkedjék a színpad elé és elzárja a tüzet a nézőtérrel. A tűz eddig minden esetben a színpadon keletkezett és komoly baleset csakis oly színházak-

ban keletkezett, ahol nem volt vasfüggöny. Ez természetesen nem vonatkozik az olyan kis színházakra, ahol felesleges vasfüggönnyel felszerelni. Budapesten is vannak ilyenek, de ezeknek a befogadóképessége olyan kicsiny, hogy a közönség minden tolongás nélkül elhagyhatná adott esetben. Ezenkívül a tűzcsap néhány pillanat alatt megfékezheti a tüzet. Más a helyzet a nagy színházakban, ahol egyszerű locsolással nem lehetne kellő eredményt elérni. Itt, mint már említettük, a zápokészülék nyújt tökéletes biztonságot. A nézőtéren is készenlétben állanak a tűzcsapok. Éjjelnappal tűzoltói inspekció van a színházakban. Nincs az a kis színház, amelyben állandó tűzoltói készenlét ne volna. A nagyobb színházakban külön tűzoltó-szoba van, amelyhez vészjelző csengők vezetnek. — A zápokészülékeket minden évben kétszer kipróbálják. Ilyenkor elszállítják a színpadról azokat az anyagokat, amelyeknek árt a víz és megeresztik a zápot. Valóságos felhőszakadás keletkezik ilyenkor. Van olyan színház, amelyben a zápokészülék önműködő és emberi beavatkozás nélkül indul meg a vízeső. — A rendőrség külön megvizsgálja a vészkijáratokat. A budapesti színházaknak csak úgy adnak működési engedélyt, ha alkalmas arra, hogy a közönség néhány perc alatt az uccán lehessen. Csak megszabott távolságra szabad egymás mellé helyezni a széksorokat és a kijáratokat állandó biztonsági világítással kell ellátni. Ezek a lámpák akkor is égnek, ha a fővilágítás valami okból kialszik, és mutatják a menekülés útját. — Szilágyi Lajos mérnök, min. tanácsos a M. Kir. Operaház műszaki tanácsosa, az 1890-es években (francia nyelven is megjelent) tanulmányt írt a színházak tűzbiztonságáról és megfelelő óvintézkedésekről.

Színházégek Magyarországon. Hazánkban több ízben fordult elő színházégek. Az ismertebb esetek ezek voltak: 1735 aug. 27-én leégett a csiksomlyói iskolai színház; 1826 aug. 6-án a nagy-szebeni színház égett le; Nagyváradon 1836 jun. 19-én volt színházi tüzeset; Miskolcon 1843 jul. 19-én; 1847 febr.